

Egyezmény a Magyar Köztársaság Kormánya és Kínai Népköztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya, attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén, és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és elősegítsék, megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem után az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egységei vagy helyi hatósága részére beszednek.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy a jövedelem részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett munkabérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) a Kínai Népköztársaságban:

(i) a személyi jövedelemadó,

(ii) a kínai és külföldi beruházók által létrehozott közös vállalkozások jövedelemadója,

(iii) a külföldi vállalkozások jövedelemadója, és

(iv) a helyi jövedelemadó

(a továbbiakban: kínai adó);

b) a Magyar Köztársaságban:

(i) a személyi jövedelemadó,

(ii) a nyereségadó

(a továbbiakban: magyar adó).

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a 3. bekezdésben említett, jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást az adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról, az ilyen változást követő ésszerű időn belül.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Kína” kifejezés a Kínai Népköztársaságot jelenti;

b) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot jelenti;

c) az „egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés Kínát vagy Magyarországot jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) az „adó” kifejezés a kínai vagy a magyar adót jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

e) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

f) a „társaság” kifejezés jelenti jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintenek;

g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

h) az „állampolgárok” kifejezés jelenti:

(i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek,

(ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Államban érvényben levő jogszabályokból származik;

i) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű bonyolít le, amelynél a Központi Iroda vagy a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a hajót vagy légi járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

j) az „illetékes hatóság” kifejezés Kína esetében az Állami Adóhivatalt vagy meghatalmazott képviselőjét és Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét jelenti.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban még nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amelyet arra nézve ennek a Szerződő Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, a Központi Iroda vagy az üzletvezetés helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete a következők szerint határozandó meg:

a) ez a személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakhellyel rendelkezik; ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Szerződő Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Szerződő Államnak vagy egyiknek sem állampolgára, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az e Cikk 1. bekezdésének rendelkezései szerint egy személy, más mint egy természetes személy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van. Mindazonáltal, ha az ilyen személy tényleges üzletvezetésének helye az egyik Szerződő Államban van és Központi Irodájának helye a másik Szerződő Államban, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel határozzák meg, hogy a társaság az Egyezmény értelmében melyik Államban tekintendő illetőséggel bírónak.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti székhelyet jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- vagy földgázkutat, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés hasonlóképpen tartalmazza:

a) az építési területet, a berendezési vagy szerelési munkálatokat vagy az ezekkel kapcsolatos ellenőrző tevékenységet, de csak akkor, ha az ilyen terület, munkálatok vagy tevékenység időtartama tizenkét hónapot meghalad;

b) az egyik Szerződő Állam vállalkozása által alkalmazottak vagy más szerződött személyzet útján a másik Szerződő Államban nyújtott szolgáltatásokat, ideértve a tanácsadói szolgáltatást, feltéve, hogy az ilyen tevékenységet ugyanazon munkálatra vagy valamely kapcsolatos munkálatra vonatkozólag összesen tizenkét hónapot meghaladó időszakban vagy időszakokban folytatják.

4. Tekintet nélkül az 1. és 3. bekezdés rendelkezéseire, a „telephely” kifejezés nem foglalja magában:

a) az olyan berendezéseket, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamelyik kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései nyerne alkalmazást – az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, és meghatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő az először említett Szerződő Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtnek ki, ennek a bekezdésnek a rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak telephelye lenne a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Szerződő Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Ha azonban az ilyen képviselő teljesen vagy csaknem teljesen ennek a vállalkozásnak az érdekében tevékenykedik, nem tekintendő e bekezdés értelmezése szerint független képviselőnek.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural, vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír,

vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingtatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban levő ingatlan vagyomból (beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai meghatároznak, amelyekben ez a vagyon van. Ez a kifejezés mindenképpen magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek műveléséért vagy művelésének jogáért járó, változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogot. Hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephelye révén fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Szerződő Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely révén fejt ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett mint önálló vállalkozás fejtene ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely üzleti működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol. Mindazonáltal az ilyen levonás még sincs megengedve az olyan összegek

tekintetében, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely fizet (másként mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának licencdíjként, térítésként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok használatáért, vagy jutalékként, elvégzett különleges szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért, vagy a bankvállalkozás esetét kivéve, a telephelynek kölcsönzött pénzért járó kamatként. Hasonlóképpen nem veendő figyelembe a telephely nyereségének megállapításánál a telephely által a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának licencdíjként, térítésként vagy más hasonló fizetésként szabadalmak vagy más jogok használatáért, vagy elvégzett különleges szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért járó jutalékként, vagy, a bankvállalkozás esetét kivéve, a vállalkozás központi irodájának vagy bármely más irodájának kölcsönzött pénzért járó kamatként (másként, mint a tényleges kiadások megtérítése céljából) felszámított összegek.

4. Ha az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg. Az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása miatt.

6. Az 1–5. bekezdések céljaira, a telephelynek betudandó nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, azon Cikk rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Hajózás és légi szállítás

1. Az a nyereség, amely hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás Központi Irodájának vagy tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás központi irodájának vagy tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, úgy ez a hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője fekszik, vagy, hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a hajó üzemeltetője illetőséggel bír.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös vállalkozásban vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10 százalékát. Ennek a bekezdésnek a rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból – kivéve a követeléseket – származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó jövedelmet jelent, amely annak az Államnak jogszabályai szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerneek, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Szerződő Államban levő telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem vetheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá,

még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Szerződő Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a kamat hasznahúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

3. Tekintet nélkül az 2. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államból származó kamat, amelyet a másik Szerződő Állam Kormányának, politikai egységének vagy valamely helyi hatóságnak és Központi Bankjának, vagy az ezen Kormány teljes tulajdonát képező pénzügyi intézménynek, vagy az ebben a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró bármely más személynek fizetnek az ennek a másik Szerződő Államnak a Kormánya, politikai egysége vagy valamely helyi hatósága és Központi Bankja, vagy az ezen Kormány teljes tulajdonát képező pénzügyi intézménye által közvetlenül finanszírozott követelések tekintetében, mentes az adózás alól az először említett Szerződő Államban.

4. A „kamat” kifejezés ebben a Cikkben mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségében való részesedésre, akár nem, különösen pedig állampapírokból származó jövedelmet és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen állampapírokkal, kötvényekkel vagy adósságlevelekkel kapcsolatos prémiumot és jutalmat. A késedelmes fizetésért járó kötbér e Cikk értelmében nem tekintendő kamatnak.

5. Az 1., 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Szerződő Államban egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető ennek a Szerződő Államnak a Kormánya, politikai egysége vagy helyi hatósága, vagy egy, ebben a Szerződő Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban, vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a követelés, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis fizeti, úgy az ilyen kamat abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely, az állandó bázis van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznahúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat

haszonhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

1. A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen licencdíj megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a licencdíj hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a licencdíj bruttó összegének 10 százalékát.

3. E Cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket és rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy kép- és hanghordozó szalagokat, szerzői jogának használatáért vagy használati jogáért, szabadalmak, know-how, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Szerződő Államban egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. A licencdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha azt ennek a Szerződő Államnak a Kormánya, politikai egysége vagy helyi hatósága, vagy egy ebben a Szerződő Államban illetőséggel bíró személy fizeti. Ha azonban a licencdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban, vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a licencdíj fizetési kötelezettség felmerült, és ezt a licencdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy a licencdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

6. Ha a licencdíjat fizető személy és a licencdíj hasznhúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a licencdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz képest, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a licencdíjat fizető és a licencdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban levő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.
2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzleti vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve azt a nyereséget, amely egy ilyen telephely (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) vagy egy ilyen állandó bázis elidegenítéséből származik, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.
3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, vagy az ilyen hajók, légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás anyaintézetének vagy tényleges üzletvezetésének helye van.
4. Egy olyan társaság alaptőkéjét képező részvények elidegenítéséből származó nyereség, amelynek vagyona közvetlenül vagy közvetve főként a másik Szerződő Államban levő ingatlan vagyonból áll, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.
5. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által az 1–4. bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből élvezett olyan nyereség, amely a másik Szerződő Államban keletkezett, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve a következő körülmények egyikének fennállása esetén, amikor az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is megadóztatható,
 - a) ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Szerződő Államban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be;
 - b) ha a személy a másik Szerződő Államban a vonatkozó naptári évben összesen 183 napot meghaladó időszakot vagy időszakokat tölt el; ebben az esetben a jövedelem csak annyiban adóztatható ebben a másik Szerződő Államban, amennyiben az az ebben a másik Szerződő Államban kifejtett tevékenységből származik.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az ezért kapott térítés csak ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett nem tartózkodik a másik Szerződő Államban a vonatkozó naptári évben összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban;

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Szerződő Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Szerződő Államban levő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett, nem önálló munkáért járó térítés csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás Központi Irodájának vagy tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetések, amelyeket az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdéseinek rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem mentesül az adóztatás alól abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy a tevékenységet jelentős részben ezen Állam vagy a másik Állam közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján gyakorolják.

18. Cikk

Nyugdíjak

1. A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam Kormánya, vagy politikai egysége, vagy helyi hatósága által az ezen Szerződő Állam társadalombiztosítási rendszerének részét képező közjóléti program keretében teljesített nyugdíj- és más hasonló fizetések csak ebben a Szerződő Államban adóztathatók.

19. Cikk

Közszolgálat

1. *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam Kormánya, vagy politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Szerződő Állam Kormányának, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságának kormányzati feladatok ellátásaként teljesített szolgálatért, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Szerződő Államban teljesítették, és a természetes személy ebben a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, aki

(i) ennek a másik Szerződő Államnak állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyé.

2. a) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam Kormánya, vagy politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alapból egy természetes személynek az ezen Szerződő Állam Kormányának, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, és annak az állampolgára.

3. A 15., 16., 17. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam Kormánya, vagy politikai egysége, vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Tanárok és kutatók

Az a természetes személy, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Szerződő Államban elsősorban valamely egyetemen, főiskolán, iskolában vagy más, nem nyereséggel működő oktatási intézményben vagy az először említett Szerződő Állam Kormánya által elismert tudományos kutatóintézetben való tanítás, előadások tartása vagy kutatás folytatása céljából tartózkodik, mentes az adó alól az először említett Szerződő Államban az első odaérkezésének napjától számított hároméves időszakra az ilyen tanítáért, előadásokért vagy kutatásért járó térítés tekintetében.

21. Cikk

Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók

1. Az a tanuló, kereskedelmi gyakornok vagy ipari, kereskedelmi tanuló, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, mentes az adó alól ebben az először említett Államban

a) az ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére külföldről kapott összegek,

b) a kormányzati, jótékonyági, tudományos, kulturális vagy oktatási szervezetektől származó, ellátás, tanulmányok vagy szakmai képzés céljára szánt ösztöndíjak, segélyek, járadékok és jutalmak

tekintetében.

2. A nem önálló munkából származó térítés tekintetében az 1. bekezdésben említett tanulót, kereskedelmi gyakornokot vagy ipari, kereskedelmi tanulót az ilyen tanulmány vagy gyakorlat idejére adózás szempontjából ugyanazok a mentességek, kedvezmények vagy mérséklések illetik meg, mint az abban a Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeket, amelyben a látogatást teszi.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.
2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban akár egy ott levő telephely révén üzleti tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyoni érték, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.
3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt és a másik Szerződő Államban keletkező jövedelme ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Kína esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) ha a Kínában illetőséggel bíró személy jövedelmet élvez Magyarországról, ennek a jövedelemnek az Egyezmény rendelkezései értelmében Magyarországon fizetendő adója beszámítható az erre a személyre kivetett kínai adóba. A beszámított összeg azonban nem haladhatja meg az erre a jövedelemre a kínai adójogszabályok és rendelkezések értelmében megállapított kínai adó összegét;

b) ha a Magyarországról élvezett jövedelem olyan osztalék, amelyet egy Magyarországon illetőséggel bíró társaság fizet egy Kínában illetőséggel bíró olyan társaságnak, amely az osztalékot fizető társaság részvényeinek legalább 10 százalékát birtokolja, a beszámításnál figyelembe kell venni az osztalékot fizető társaság által jövedelme után Magyarországon fizetett adót.

2. Magyarország esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) ha a Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Kínában adóztatható, Magyarország, az a) és b) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával, ezt a jövedelmet mentesíti az adóztatás alól;

b) ha a Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan osztalékot kap, amely a 10. Cikk rendelkezései értelmében Kínában adóztatható, Magyarország le fogja vonni ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Kínában fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított magyar adónak azt a részét, amely a Kínából kapott erre az osztalékra esik;

c) ha az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, Magyarországon illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem mentes az adóztatás alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

d) Az e Cikk 2. bekezdésének b) pontja szerint Kínában kifizetett adó minden esetben 20 százalékos mértékűnek tekintendő.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Szerződő Állam állampolgárai alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ennek a bekezdésnek a rendelkezései, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandók, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Szerződő Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ennek a bekezdésnek a rendelkezései nem értelmezendők akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, mint amilyeneket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

3. Kivéve, ha a 9. Cikknek, a 11. Cikk 7. bekezdésének vagy a 12. Cikk 6. bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licenrdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha ezeket az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak, vagy alá lehetnek vetve.

5. E Cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és elnevezésű adókra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek, vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezetett.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja, és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezmény rendelkezéseinek nem megfelelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással a 2. és 3. bekezdések értelmében létrehozandó megállapodás elérése céljából. Ha a megállapodás elérése érdekében célszerűnek látszik, a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselői találkozhatnak egymással szóbeli véleménycsere folytatása céljából.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírt adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel, különösen az ilyen adóztatás kijátszásának megakadályozására. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével vagy az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha az egyik Szerződő Államot köteleznék

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a nyilvánosságra hozatala ellent mondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli tisztségviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

28. Cikk

Hatálybalépés

Az Egyezmény azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen az Egyezmény hatálybalépéséhez mindegyik országban szükséges belső törvényes eljárás befejezéséről szóló diplomáciai jegyzékeket kicserélték. Az Egyezmény érvényes lesz a hatálybalépésének évét követő január első napján vagy azt követően kezdődő adózási években keletkezett jövedelemre.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Államok egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja diplomáciai úton, az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított ötéves időszakot követő bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal, a felmondásról szóló értesítés megküldésével. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti a felmondási értesítés megküldésének évét követő naptári év január első napján, vagy azt követően kezdődő adózási években keletkezett jövedelemre.

Készült Pekingben, 1992. június hó 17. napján, két eredeti példányban, magyar, kínai és angol nyelven, valamennyi szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.